உதயதாரகை.—MORNING STAR.

Published on the 1st and 3d Thursday of every Month at one shilling a Quarter payable in advance

உ புத். சந்திகை உச] துஅாசஉ ஞூ மார்கழி. ௰௫, தேயதி வியாழக்கிழமை, Thursday, December 15, 1842 [Vol II No 24

To the Editors of the "Morning Star"

Gentlemen,

I send you for publication the following address "*on the advantages of European sciences to the natives of Ceylon*," delivered on the 5th of October 1842, at the public annual exhibition of the American Mission Seminary at Batticotta.

Batticotta Seminary Yours truly,
November 1842. John White.

"ON THE ADVANTAGES OF THE EUROPEAN SCIENCES TO THE NATIVES OF CEYLON"

Gentlemen and Ladies,

Permit me to call your attention for a few minutes to a subject which has a direct bearing upon the system of education which is so happily commenced in this island by the missionaries and the government. I feel incompetent to do justice to the subject, and yet hoping that you will be generous enough to pardon my defects, I have gladly assumed the task. The subject is, the advantages of the European sciences to the natives of this island.

When we take a survey of the works of nature, we see that there is an ascending scale of being.—We trace this from the smallest herbs to the largest trees, and from the smallest animalcula to man, and find an excellent and designed gradation pervading the whole. And man, the lord of the world, is composed of two parts, body and mind united in one This truth suggests a very important question, which, if well discussed, will aid us in our investigations. viz Why has God made man an intellectual being? If there was not a particular reason, he might just as well have made him a brute This question may be fairly and satisfactorily answered by saying that he was made such a being as he is, to glorify God and enjoy him. This truth is the result of the investigations of philosophers, and it is corroborated by the divine revelation I now proceed to point out the particular sort of advantages derivable from sciences.

Before proceeding to shew the advantages of the European sciences, it will be worth while to premise that science in its most comprehensive sense means knowledge, and in its ordinary sense it means that knowledge reduced to system, that firstly, those sciences which treat of number and quantity may be comprehended under the general term *mathematical science* 2dly That which teaches the properties of bodies which we perceive by our senses is called *natural science*, and 3dly. that which teaches the properties of the mind, the intellectual faculties or the feelings and passions which influence life, and a man's duties to himself as an individual, and to others as a member of society, is called *intellectual science* *The moral and political sciences* may be comprehended under the latter.

The advantages of the European sciences are in general two-fold, *temporal* and *spiritual* But if considered in regard to the Hindus, they are three-fold. As for the temporal advantages I will state the following There is not a man in all the world that does not know and bring to practice at least a small part of each of these sciences A poor day labourer performs a question in *multiplication* or *rule of three*, while he tries to find out the sum of money he is entitled to receive for a number of day's service but does not know or remember that he now makes use of a mathematical truth which is the foundation of the most difficult parts of the science. A mechanic is not conscious that the construction of the *T. square* suggests many important truths The gold dealer and a trader in the bazaar do not consider that the scales or the leavers which they use, were constructed on the most scientific principles, and that it required great mathematical skill to contrive them The principles on which they were constructed, belong to the science of mechanics A merchant is required to be a mathematician before he enters into his profession, and without the rules and tables which mathematicians have prepared for them, the sailors cannot navigate their ships If the science of navigation had been unknown, the Tamil people would still be *as dull* and *barbarous* as any nation in the world, and without this no nation could become wealthy. How high and elevated must have been the minds of those men that contrived the *clock* and the *watch*, the *telescope*, the *electric machinery*, the *telegraph*, the *galvanic battery*, the *steam engine*, and the *steam carriage*, and the *steam boat*, the *air balloon*, the *gun*, the *cannon*, the *cloth manufacturing machinery*, the *printing press*, the *rail roads*! How many facilities have been furnished to the world by students of mathematical and natural sciences They raised the world from darkness and confusion to light and understanding, and they may therefore be properly called the *reformers of the human race*

And this age of discovery would be enough if it could discover to us the path of duty, and lay open the channel in which the quickened energies of the public mind may most safely and beneficently flow forth for reform, and human improvement

The chief study of man is man, what he is, what his mind is, what are the processes going on in his mind from day to day, what are his feelings, what his opinions are on different subjects, what his mind itself testifies of the works of nature and the design of the universe, are things which do and must attract his consideration Without the moral sense which God has impressed on man, he would certainly *be a brute, and worse than a brute.* Common sense is the principal foundation of all moral and political laws. From this foundation, structures are erected by the labours of ingenious persons, and hence do we infer, that without a thorough knowledge of the laws which govern the

mind of man, and restrict him to his own rights, and which being reduced to system are called political laws, no man can become an able barrister or statesman It requires a great mind, and long practice to make one a good lawyer. And hence also do we infer the indispensable necessity to every man of being in a greater or less degree acquainted with the laws of mind as well as government

I would here remark, that together with a general knowledge of the different sciences, an enterprizing disposition is necessary to make a nation wealthy and prosperous Why cannot the Tamil people study these sciences and reduce them to practice? What difference is there between an European and a Hindu, but that the former is white, and the latter black? Can we infer from the darkness of a man's complexion that his mind is also dark? Certainly not Do you not recollect, my dear friends, the ancient history of the Britains? But now, that nation is first among nations in the world It is powerful among kingdoms, and stretches out its arm over every part of the world There is no place where its name is not known Now what is the *cause* of this prosperity? Its superior knowledge and *enterprizing disposition.* The European at a moment's reflection is ready to leave his native shore for the most distant parts of the world even on an enterprize which threatens his life. If he could but find the means he would not hesitate to pay a visit to the inhabitants of Jupiter or of the most distant stars, but the disposition of a Tamil man is quite different He will not, except from necessity, leave his mother's bosom nor his father's house, and becomes home-sick, if he goes beyond the compound in which he was born.

As an instance of the advantages which have already been derived from sciences, I would refer you to native young men educated in the Seminary What important situations do they hold. And we may suppose if persons of high attainments and strict fidelity should arise, they might soon fill places of highest honour and responsibility in the service of government

Another particular advantage which results to the Hindus from the study of European sciences is the following It annihilates all the doctrines of their false philosophy by immerging them into the gulf of nothings and makes the residue of truth, float on the surface. It sweeps away the superstitious terrors attending the occurrence of eclipses and the changes of the situations of the different planets It opens to every man's view the whole system of Hindu science, and dissects it so that every one may understand what to receive, and what to reject It breaks down all the fictitious fabrics which have proceeded from the whimsical brains of the deceitful poets

Here I would invite your attention to the disadvantages of the Hindu sciences to their possessers The brahmins regard the sciences as their own exclusive property, and they make a mystery of them to the vulgar, and have always taken the greatest pains to prevent the knowledge of them from spreading among other classes of men. At the same time, they have themselves made no progress in learning beyond their ancestors of the era of Pythagoras, and stand, with the whole body of the Hindus where they did 2,000 years ago It is worth while to add, that the sciences above referred to, which in ancient times gave so much celebrity to the Hindu philosophers, are astronomy, astrology, and magic But now to how great an extent have all useful ideas perished from the minds of the Hindus. In Ceylon the researches of educated and Christian students have discovered that there is but little of truth in the native mind on any subject Their history, chronology, geography, their philosophical notions of matter and mind, and their views of creation and providence, religion and morals, are exceedingly at variance with truth. It is not, however, so much vacuity of mind that we have here to contend with, as plenitude of error—the mind being filled with false theories and systems of geography, astronomy, metaphysics, and theology, all mingled together, the accumulations and perversions of three thousand years—all claiming the same divine origin, infallibility and authority But as to the advancement of civilization and spiritual improvement after the introduction of the European sciences in this island, we clearly see through all past history and all passing events that Providence is reading us a lesson as to what we should do, therefore my dear friends,

"Seize upon truth, where'er 'tis found,
Among your friends, among your foes,
On Christian or on heathen ground,
The flower's divine, where'er it grows
Neglect the prickles and assume the rose "

As to the spiritual advantages which would result from the study of European sciences I would state the following

We have seen that man was made to glorify God and enjoy him. Now if this is the principal end for which man is created, he is of course bound to fulfill the design of his maker. In order to glorify God, it is necessary for men to know him or at least to know some of his attributes He can know some of his attributes from the word of God. Is this all? no, God has reserved for man other things by which he can see his power and glory displayed. The works of nature display his eternal glory and god-head to such degree, that even an ignorant Hindu may plainly see that there is only one God who created the heavens and the earth with all that is in them, so no one has room to make excuse. Science accompanied by reason and common sense plainly demonstrates to every one that,

"He who through vast immensity can pierce
See worlds on worlds compose one universe,
Observe how system to system runs,
What other planets circle other suns,
What varied being peoples every star,"

cannot be represented by any image in the likeness of any thing on the earth or under the earth or above the earth, and that the light of millions of stars cannot equal the glory of his countenance True science destroys the false doctrines of deism polytheism, atheism and every imaginary ism in the world, and demonstrates that there is at least as much difference between God and his creatures as the heaven is distant from the earth.

Analogy teaches us that the infinite expanse of space is occupied by stars of different magnitudes, that these stars may be mediums of light and heat to thousands of revolving stars called planets and these planets may be surrounded by a number of secondaries, that all these fixed stars as we call them may have other different mediums and so on *ad infinitum* That owing to the vast distance of stars, a ray of light passing from one of them will be decillions of years before reaching the earth

O! how glorious are the works of nature! And how glorious must the great Creator be! Let us observe the exclamation of the Psalmist In looking at the works of nature, ~~he breaks out in the following strain~~ "The heavens declare the glory of God, and the firmament showeth his handy work. Day unto day uttereth speech and night unto night showeth knowledge, there is no speech nor language where their voice is not heard Their line is gone out through all the earth, and their words to the end of the world In them doth he set a tabernacle for the sun, which is as a bridegroom coming out of his chamber and rejoiceth as a strong man to run a race"

Let the prejudiced Hindu observe for a moment the different laws which govern the solar and other systems, the attraction of gravitation by which they are retained in their different orbits, and the day in which this excellent world will be reduced to nothing, then will he exclaim, "How glorious is our heavenly father who reigns above the skies!" May we therefore be sure that we have such a glorious father in heaven, and prepare to enter into the habitation which shall never be destroyed

---

இங்கிலாந்து தேச இராச்சியவிருத்தி

The influence of Christianity in promoting the wealth and power of Great Britain

உலகத்தில் இருக்கிற சகல சாதியாருக்குள்ளும் இங்கிலீசுகாரர் பிராஞ்சர் உருசியா அவுஸ்திரியா புரூசியா ஆகிய ஐந்து சாதியாருமே பிரதானமானவர்கள் இவர்களுக்குள் கல்வி வித்தை தத்துவம் முதலிய சகல திறமைகளில் இங்கிலீசுகாரரே அதிகம் விருத்தி அடைந்தவர்களாய் இருக்கிறார்கள் ஐம்பத்தெண்ணாயிரம் (58,000) சதுர மயில் விசாலமுள்ள இங்கிலாந்து தேசமாகிய அவர்கள் இருக்கிற இடம் பெரிய பிரிட்டின் தீவின் தென்பகுதியாயிருக்கின்றது. பெருந் தேசப் பகுதிகளுடன் இச்சிறு தீவை ஒத்துப் பார்க்க ஏறக்குறைய (1–600) அறுநூற்றிலொரு பங்காயிருந்தும், அப்பகுதிகளில் (45,007 423) ஏறக்குறைய நாற்பத்தைந்திலட்சம சதுர மயில் விசாலமுள்ள பலபல இராச்சியங்களுக்கு அதிபதிகளாயிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது சண்டைக் கப்பலிலும் வியாபாரக் கப்பல்களிலுஞ் சமுத்திரத்தை நிரப்பிக் கடலைக் கட்டியாளுகிறார்கள் படைச்சேனையைக்கொண்டு கரையைக் கட்டி ஆளுகிறார்கள் சமுத்திரம் அவர்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கின்றது தேசம் அவர்களைக் கண்டு நடுங்குகின்றது எதிரான இராச்சியங்களை நிர்மூலம் பண்ணிப் பட்டினங்களைக் கொள்ளையிட்டுக் கோட்டைகளைப் பிடித்துத் தங்கள் அரசாட்சி முறையை ஏற்படுத்துகிறார்கள் முன்னொரு சாதியாரும் எதிர்த்து நில்லாததும் எதிர்த்து நிற்கக்கூடாததுமான சீன இராச்சியத்திலுங் கை வைத்துப் பிரங்கிகளை விட்டுச் சுவர்களைத் தகர்த்துக் கோட்டைகளைப் பிடித்து இராச்சியத்தை அதிரப்பண்ணிவருகிறார்கள் அநேகர் கல்விகளிற் தேறியிருந்தும் முயற்சியான குணமில்லாமற் பெண்டன்மையுள்ளவர்களாயிருக்கிற எங்களையும் எங்கள் சாதியாராகிய இந்து தேசத்தவர்களையும், கொடுங்கோலரசராயிருந்த போர்த்துக்கீசர், டச்சர், பிராஞ்சர் சிறிது வருடத்துக்கு முன் ஆண்டுவந்தார்கள். கோழிக் குஞ்சை இருஞ்சின பருந்து வல்லூறுக்குப் பறிகொடுத்தாப்போல அவர்கள் தாங்கள் பிடித்த தேசங்களை இங்கிலீசுகாரருக்குப் பறிகொடுத்துவிட்டார்கள் இப்பொழுது இந்து தேசத்தார் இவர்களுடைய பிரயாசத்தினாலே கல்விகளிற் பிரதானமாகச் சோதிட சாஸ்திரம், கணக்குச் சாஸ்திரம், சித்திரவேலை முதலியவைகளிற் தேறி அதிக சீர்திருத்தமடைந்து வருகிறார்கள் கரையிலாவது கடலிலாவது எத்திசைக்குப் போனாலும் அவ்வவ்விடங்களிலெல்லாம் இங்கிலீசுகாரருடைய கொடி பறக்கிறதைக் காணலாம் நாலு பக்கத்திலும் தனது விழுதுகளை ஊன்றிக் கால் நீட்சியினாலே வயிரிப்புக்கொண்டு ஆதித்தனது காங்கையான கிரணத்திற்கஞ்சித் தன்னிடஞ்சேர்பவர்களுக்கு நிழலைக்கொடுக்குந் தன்மையினையுடைய ஆலவிருட்சத்தைப்போல இங்கிலீசுக்காரருடைய இராச்சியமும் வரவரப் பராக்கிரமமுள்ளதாகித் தன்னை அண்டினோரைக் கைவிடாது அநுசரித்து வேண்டிய ஆசீர்வாதங்களையுஞ் சலாக்கியங்களையும் அளிக்குந் தன்மையையுடையதாயிருக்கின்றது ஆகையினாலே மிகவுஞ் சிறிதான ஓர் தீவில் இருந்துகொண்டு இவ்வளவு விஸ்தாரமான இராச்சியங்களைக் கட்டி ஆளுகிறவர்களுடைய சரித்திரத்தையும் அவர்கள் இவ்வளவு தத்துவசாலிகளானதற்குக் காரணமென்னவென்றுஞ் சுருக்கமாகப் பார்ப்பது மிகவும் பிரயோசனமாயிருக்கும் இங்கிலாந்து தேசத்தின் பூர்வீக குடிகள் ஆசியாவின் நடுப்பகுதியாகிய தாத்தாரி தேசத்திலிருந்து வந்து குடியேறின காட்டுச்சாதியாயிருந்தார்கள் இந்தச் சாதியார் அநேக வருடகாலத்துக்கு முன் தேசாசார முறையின்றிக் காடுகளிலே சஞ்சரித்துக் காட்டுமிருகங்களைத் தின்று அவைகளின் தோற்களை உடுத்தியும் அவைகளாற் தங்கள் குடில்களை மேய்ந்தும் முழுதும் அறியாமையுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள் தேவனுடைய இலட்சணங்களைப் பற்றிக் கருத்தற்றோராய் வீண் பலிகளை அவருக்குச் செலுத்தி முற்றும் விக்கிரக வணக்கக்காரராயிருந்தார்கள். கிறிஸ்து வருஷம் (600) அறுநூறு ஆண்டுதொடுத்து, (1,600) ஆயிரத்தறுநூறும் ஆண்டுவரைக்கும் பாப்புமார்க்கம் அவர்களுக்குள்த் தலைப்பட்டிருந்தபடியால் முந்தின அவபத்தியும் அறியாமையும் அவர்களை விட்டு நீங்காதிருந்தும் சந்திரனொளியில்லாத மங்குள காலங்களில் பிரவையுள்ள சில நட்சத்திரங்கள் இடைக்கிடையே மின்னுவதுபோல அறியாமையென்னும் இருட்டு நிறைந்த அக்காலங்களில் படிப்பாளிகளும் உண்மையான மார்க்க நெறி உணர்ந்தோருந் தோன்றிப் பாப்பு மார்க்கத்தைத் தள்ளி மனுஷருக்குத் தெளிந்த புத்தியையுஞ் செம்மையான அறிவையும் நீதியுள்ள மார்க்கத்தையுங் கொடுத்து அறியாமையினால் வரப்பட்ட அவபத்தியையுங் கொடூரமான ஆளுகையையும் அடிமைத்தனத்திற்குரிய பொல்லாங்குகளையும் மனக்குருட்டாட்டத்தையும் நீக்கி மனுஷருடைய புத்தியை விஸ்தாரமாக்கி வருகிற கிறிஸ்து மார்க்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டு தேசாசார ஒழுங்கிலும் நன்னடையிலுஞ் சீர்திருந்தி வருகிறார்கள் கிறிஸ்து மார்க்கம் அவர்களுக்குள் அதிகப்பட்டுச் சனங்களும் அதிக சீர்திருத்தமுள்ளவர்களாயும் துடங்கின கருமத்தைத் துடர்ந்து முடிப்பவர்களாயும் தத்துவசாலிகளாயும் சாத்திர சூத்திரம் முதலிய கல்விகளிற் சிறந்தவர்களாயும் வருகிறார்கள் இவ்விதமாகவே கிறிஸ்து மார்க்கத்தை அநுசரித்து அதினாலே வரும் அன்னியோன்னிய ஐக்கியத்தைச் சாதித்து நடவாதிருப்பார்களேயாகில் அவர்கள் இப்பொழுது இருக்கிற பிரகாரமாய் அதிக தத்துவசாலிகளாயும் படிப்பாளிகளாயும் வரமாட்டார்கள் அதற்கு உதாரணமாகப் போர்த்துக்கீசர், முன்னொரு காலத்தில் அதிகம் பலசாலிகளாயிருந்து பலபல சீமைகளைப் பிடித்து ஆண்டுவந்தாலும் பாப்பு மார்க்கம் அவர்களுக்குள் தலைப்பட்டிருக்கிறதினால் அவர்கள் அறியாமையுள்ளவர்களானதுமன்றித் தத்துவங் குறைந்தவர்களாயும் போனார்கள் இதற்கு மாறாக கிறிஸ்து சாதியாருக்குள்ள அச்சு முதலிய சூத்திரங்கள் வழியாய் அறிவென்னுஞ் சூரியன் தனது கிரணங்களை எங்கும் பரப்புகின்றது

கிறிஸ்து மார்க்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டபடியால் நட்சத்திரக் கூட்டங்களுக்கு நடுவே சந்திரனுடைய ஒளி மிகவுந் துலாம்பரமாய்த் தோன்றுவதுபோல, உலகத்திலுள்ள சகல சாதியாருக்குள்ளும் இவர்களே மேன்மையடைந்தவர்களாய் இருக்கிறார்கள் ஆகையால் நாங்களும் இவர்களைப் போலச் சகல காரியத்திலும் வரும்படி பராபரனாகிய கர்த்தர் அருளிச் செய்த சத்திய வேதாகமம் ஒன்றையே தழுவிநடப்போமாக

வட்டுநகர் சாஸ்திரப் பள்ளிக்கூடம். E. C

(Missionary Enterprizes in the South Seas)

தென் சமுத்திரத்தீவில்நடந்த சங்கதி.

(Continued from page 283)

இதற்கு முன்போன பகுதியிலே (இராயதோங்கு) தீவுக்கு நாங்கள் போகமுன்னமே, அவ்விடத்திலிருந்த (பப்பியன்) என்னப்பட்ட போதகனுக்குச் சம்பவித்த காரியங்களைச் சுருக்கமாய் எழுதிக்காட்டுகிறேன் அவன் அந்தத்தீவிலே போயிறங்கினவுடனே சனங்கள் அவனைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் இப்பொழுதிருக்கிற (மகி) இராசாவுடைய வீட்டிலே விட்டார்கள் இவன் அங்கே நடந்துபோகிறபோது இவனோடே சேர்ந்துபோன திரட்சனங்களிலொருவன் "இவனுடைய தொப்பியை எனக்கு எடுத்துத்தாவென்றும்" வேறொருவன் "இவனுடைய சட்டையெனக்கென்றும்" "இவ்விதமாகப் பயமுறுத்திக்கொண்டுபோனார்கள் இராசா அவனைக்கண்டவுடனே மனிதனே நீ வந்தகாரணமென்னவென்பதை எங்களுக்கு வெளியாய்ச்சொல்லென்று சொன்னார் அப்பொழுது (பப்பியன்) மறுமொழியாகச் சொன்னதாவது (தகத்தியன் சேசாயத்தி) முதலிய தீவுகளிலிருக்கிறவர்கள் படகியினிறகுகளினாலுஞ், சீலைத்துணிகளினாலும், மரத்துண்டுகளினாலுஞ் செய்திருக்கப்பட்ட விக்கிரகங்களை இப்போ வணங்காமற் சுட்டெரித்ததுமல்லாமல் மெய்யான பராபரனையும், அவர் அனுப்பின குமாரனையும் வணங்கிவருகிறார்கள் ஆதலால் நீங்களும் அவர்களைப்போல உங்கள் விக்கிரகங்களைச் சுட்டுப்போட்டு, மெய்யான பராபரனையறிந்து அவர் அனுப்பின குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவினாற் சம்பாதிக்கப்பட்ட இரட்சிப்பையும் உங்களுக்கு அறிவிக்க வந்தேனென்றான் இதைக்கேட்டவுடனே சனங்களெல்லாங் கெம்பிக்கொண்டு அதிசயத்துடனே, என்ன எங்கள் தேவர்களை எரிக்கவோ சொல்லுகிறாய் எங்கள் தேவர்களை எரித்துப்போட்டால் எங்களுக்குத் தேவர்களார்? தேவர்களில்லாமலெங்களைச் சும்மாயிருக்கச் சொல்லுகிறாயா? என்று கூக்குரலிட்டார்கள்

இந்தப்போதகன் சமுசாரசமேதமாய்த் தங்கியிருந்துகொண்டு வருகிற காலங்களிலே வெகுபேர் அதற்குப் போய்வருவார்கள். முதன்முதலவ்விடத்திலே ஓய்வுநாளிலே பண்ணின பிரசங்கத்துக்குப்பிறகு (௨௰) அல்லது (௨௫) பேர் இவர்களிடத்திற்போய்க் கூடினார்கள் அவர்களிலப்போ மூத்த (வஸிகோற்று) என்பவருடைய பள்ளிக்கூடத்தை விசாரணைபண்ணுகிறவளும் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்திலே இராகம்பாடப் பழக்குகிறவளுமாய அவர்களுக்குதவிக்காரியுமாய இப்போவிருக்கிற இராசாவுக்கு மகளுமாயிருக்கிற (தபித்தாள்) என்பவளும் அவர்களுக்குள்ளொருத்தியாயிருந்தாள்

கொஞ்சநாளைக்குப்பின்பு (பப்பியன்) இருக்கிறவிடத்துக்கு (அ) மயில் தூரத்தில (அரஇருஞ்சி) என்னும் குறிச்சியிலிருக்கப்பட்ட மலையருக்குத் தலைவனாகிய (தினேனைமன்ன) என்பவன் தான் யெகோவாவாகிய பராபரனையும், இயேசுகிறிஸ்துவையும் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேனென்று (பப்பியனை) வரவழைப்பித்தான் அடுத்தகுறிச்சியிலிருக்கிறவர்கள் பலசாலிகளாயிருந்ததினாலே அவர்களிந்தக் குறிச்சியிலுள்ளவர்களைச் சற்றே ஒடுக்கி அவர்களுக்குள்ளவைகளைக் கொள்ளையிட்டுவருவார்கள் இந்தச் சனங்களுக்குக்கிட்டக் கடலிருந்தும் பகலிலே மீன்பிடிக்கப் போகார்கள். போனதேயுண்டானால் அவர்கள் பிடித்த மீன்களையும் பறித்துச் சிலவேளை அவர்கள் சவனையுங் கொலைசெய்து போடுவார்கள். ஆதலால் இவர்கள் நொந்துபோனவர்களாயிருந்ததுமல்லாமற் பணியயிறங்கி மீன்பிடிக்கவும் இராவிலே போகவேணும்

இந்தப் பிரதானிக்குச் சுவிசேஷத்தின் பிரதான போதனைகளைப் படிப்பித்ததினமேலுங் கிறிஸ்துமார்க்கத்தைத் தழுவிக்கொள்ளுகிறதினாலே வரும் பிரயோசனங்களையும் எடுத்துச்சொன்னான். மேலுஞ் சுவிசேஷத்தையேற்றுக்கொள்ளுகிறதினாலே சமாதானம் மனிதருக்குள் அதிகப்படுமென்றும் சமாதானத்தினாலே யாவரும் இன்பட்சமாய நடக்கலாமென்றும், இப்பொழுது சத்துருக்களுக்குப் பயந்து மலையிலே வந்தொதுங்கியிருக்கிற நீர் தானுஞ் சுவிசேஷம்பரம்பினாற் கடலுக்குக்கிட்டக் குடியிருக்கலாமென்று (பப்பியன்) சொன்னான். இவைகளையாவையும் பிரதானிகேட்டுச் சிலமணித்தியாலத்தின்மேல் "நான் யெகோவாவாகிய பராபரனை வணங்குகிறதற்கும், என்னுடைய விக்கிரகங்களைச் சுட்டுப்போடுவதற்குந் துணிந்தால் ஒருவேளை சனங்கள் இரவில்வந்து என்னைக் கொன்றுபோடுவார்களென்று பயப்படுகிறேனென்கிறதாகச் சொன்னான்." அதற்கு மறுமொழியாகப் (பப்பியன்) அப்படிப்பட்டதத்துவம் ஒருவனுக்கும் இல்லாதிருக்கிறதினாலே "நீர் பயப்படத் தேவையில்லை" என்றான்

அன்றிராத்திரி (பப்பியனும்) அவனுடனே சேர்ந்திருந்தவர்களுஞ் சமுசாரச்செபத்துக்கிருந்ததின்மேல் (பப்பியன்) போய்ப்படுத்திருந்தான் அப்போ (தினேனமன்) என்னப்பட்ட பிரதானி தன்னுடைய விக்கிரகங்களைக்கொண்டு வந்து இவனுக்குக் கிட்ட வைத்து, தனக்கு யெகோவாவாகிய பராபரனைப்பற்றிச் செபம்பண்ணப் பழக்கவேணுமென்று கேட்டுக்கொண்டான் அப்போ (பப்பியனும்) மிகவும் பிரியப்பட்டுத் தான் சொல்லுகிற செபத்தை இவனையுஞ் சொல்லச்சொல்லிச் சுருக்கமான ஒருசெபத்தை இருவருஞ்சொன்னார்கள் மறுபடியும் (பப்பியன்) நித்திரையாய்க் கண்மூடுகிறவேளையிலே இந்தப் பிரதானி அவனையெழுப்பி "நீர் சொல்லித்தந்த செபத்தை மறந்துபோனேன், மறுபடியுமதைச் சற்றே சொல்லித்தாருமென்றான்" அப்படியே அநேகமுறையாய இவனுக்குச் சொல்லிப் பாடமாக்கிப்போட்டுத் திரும்ப நித்திரைசெய்தான். இவன் மறுபடியும் மறந்துபோய் அந்தச் செபத்தைச் சொல்லுவித்துக்கொள்ள மறுபடியும் அவனை எழுப்பினான் மிகவுந் தொய்ந்துபோனவனாயிருந்தாலும் மறுபடியுமெழும்பி அதைச்சொல்லிக்கொடுத்துப் பாடமாக்கிவிட்டான். (பப்பியனை) வழிவிட்டனுப்ப மற்றநாட்காலமே இந்தப் பிரதானி கூடிக்கொண்டுவருகையில் அன்றிராத்திரிச் சொல்லிக்கொடுத்த செபத்தை வழிவழியே பாடம்பண்ணிக்கொண்டுவந்ததுமல்லாமல் வழிவிட்டு வீட்டுக்குத்திரும்புகையிலுந் தானிக்காரியங்களைக்குறித்து அதிகமாய்த்தியானிப்பேனென்கிறதாக இவனுக்குச்சொன்னான்

பின்னுமொருமுறை ஒரு இடத்திலே சனங்களெல்லாருமாய்க் கூடிக் கூத்தாடிக் குரலையிட்டுக்கொண்டு ஒரு விக்கிரகத்துக்குப் பலிசெலுத்திக்கொண்டிருக்கிற தருணத்திலே (பப்பியன்) மிகுந்த தயிரியத்துடனே சற்றுமஞ்சாதவனாய் அவர்களுக்குட்சென்று "சனங்களே இவர்களைத் தேவர்களென்று நீங்கள் வணங்காதையுங்களென்றும், இந்த வீணவிக்கிரகங்களுக்கு நீங்களேன் அவ்வளவுபோசன பதார்த்தங்களை அவித்துக்குவிக்கிறீர்களென்றும்" பெலனாய்ச்சொன்னான் இதைக்கேட்டுப் பூசாரிகளிலொருவன் "நாங்கள் வணங்குகிற இந்த தேவன் புதுமையானதேவன் எங்கள் திருவிழா மிகவு மிதற்குவந்ததென்றும்" சொன்னான். (பப்பியன்) இதைக் கேட்டவுடனே யெகோவாவாகிய பராபரன், நீங்கள் வணங்குகிற விக்கிரகங்களின் மதியீனத்தை உங்களுக்குக் காட்டி அவைகளை உங்கள் அடுப்புகளில் விறகுகளாக வைத்தெரிக்கப்பண்ணுகிற காலஞ் சமீபமாயிருக்கிறதென்று சொன்னான். இதைச்சொன்னவுடனே சனங்களுக்குள்ளே மிகுந்த இரைச்சலுண்டாயிற்று ஆகிலும், பராபரனுடைய குமாரனின்னவைக்குறித்து (பப்பியன்) பேசினபோது மிகவுஞ்சாந்தமாய்க் கேட்டுக்கொண்டார்கள்

(பப்பியன்) பேசிமுடிந்தபோது சனங்கள் அவனைப் பலபல கேள்விகளையுங் கேட்டார்கள். அந்தக்கேள்விகளில் ஒன்றென்னவானால் "உங்கள் பராபரனெங்கேயிருக்கிறார்" என்பதே அதற்குப் (பப்பியன்) மறுமொழியாக "வானம் அவருடைய ஆசனமாயும், பூமியெங்கும் அவருடைய சமுகம் நிறைந்தாயுமிருக்கிறதென்றும், நாங்கள் அவரை எங்களுடைய கண்களினாலே காணக்கூடாதென்றுஞ் சொன்னான். இதைக்கேட்டவுடனே நீவிர் சொன்னதென்னவெனில் உங்கள் தெய்வம் பூமியை முழுதும் நிரப்பியிருக்கிறதேயானால் சீவபிராணிகளெல்லாந் தேவனிலும் முட்டி அவரைக் கனவீனம்பண்ணி நடக்கிறதல்லவாவென்றார்கள் அதற்குப் (பப்பியன்) மறுமொழியாக, நாங்கள் ஓடுகிறபொழுது வாயு எங்கள்மேல வீசுகிறதினால் அதற்கு நோவில்லாததுபோலும் எங்களைச் சுற்றியிருக்கிற சூரியனுடைய கிரணத்தில் தாக்கத்தம் வீசினாற்போலந்த வொளி அசைப்பட்டிருக்கிறதுபோலவும், எங்களுக்கெப்புறத்திலுமிருக்கிற கடவுளின் நாமத்தைக் கனவீனப்படுத்தக்கூடாதென்றான்

பின்னொருமுறையிலே (பப்பியன்) புதியேற்பாட்டைத் தன்னுடைய கையிலே கொண்டுபோனதைச் சனங்கள் கண்டு "ஓகோ அங்கே அந்த மனிதன் தன்னுடைய தேவனைக் கையிலேகொண்டு போகிறான் அது மிகவுமாச்சரியமாயிருக்கிறது. போகிறவிடமெல்லாந் தன்னுடைய கையிலே கொண்டுபோகிறான். எங்கள் தேவர்களோ ஒருவிடத்திலே வைத்தாப்போலே ஓரிலையாயிருந்துவிடுகிறார்கள்" என்று ஒருவருக்கொருவர் பேசிக்கொள்ளுவார்கள். பின்னொருமுறையிலே இவன் அவர்கள் கண்கள் அந்தப் புத

நகத்திலே வாசிக்கிறதைச் சனங்கள் கண்டு, அவன் தன் பராபர னோடே பேசிக்கொள்ளுகிறனென்று அவர்கள் சொல்லிக்கொண் டார்கள். இதற்கு ஐந்துமாதத்தின் மேற் பப்பியனுடைய சிநே கிதனாகிய (தீபிறியோ) என்பவன் அந்தத் தீவிலே இவனுடனே கூ டத் தேவ ஊழியத்தைச் செய்யும்படிவந்து சேர்ந்தான் அப் போ இருவருமாக யோசனைபண்ணி என்ன மோசம்வந்தாலும் ப யப்படாதபடிக்கு வசனத்தைத் தீவெங்கும் பிரசங்கம்பண்ணவே ண்டுமென்றும், அதற்கு முன் இருவருமாகத் தீவிலிருக்கிற பிரதா ன தலைமைக்காரரைக்கண்டு தாங்கள் வந்திருக்கிற நோக்கமின்ன தென்று அவர்களுடனே பேசி அவர்களைத் தனதாக்கவேண்டுமெ ன்றும் தீர்மானித்துக்கொண்டு அவர்களைக் காணப்போனார்கள் போனவிடங்களிலே சிலர் இவர்களைப் பட்சமாய் நடத்தினார்கள்

(இன்னும்வரும்)

COMMUNICATIONS.—கடிதங்கள்.

Hints addressed to Native Preachers, Catechists, and other expounders of the Word of God relative to the manner in which they should prepare their public exercises.

To the Editors of the "Morning Star."

In a former article I brought to the notice of those of your readers who are expounders of the Word of God and preachers of its divine truths *five* brief rules to be attended to previous to penning the first line of a sermon or exposition. Allow me to continue the subject in the way of a few plain hints to be heeded and practised while the exercise is being written.

I. Never put down your thoughts on detached, loose pieces of paper but have a stitched or bound book in which to record them. Many valuable ideas and illustrations have been lost by this practice of writing them on whatever scrap of paper may be nearest at hand. A word in this place too as to *penmanship*: let it be neat, clear, and bold. An attention to this thought though not of vital importance will be found of great utility at times.

II. Make it an invariable practice to have near you at all times a *little book* in which you can at any moment and under any circumstances note down a thought that may arise in your mind, an illustration that may be suggested, or a fact that may come before you. *"I will remember that and put it down when I get home."* This is the exclamation of many, but one that has caused no little sorrow at times. Think of the worth of *one good illustration*! It is invaluable to a public preacher. But that illustration may come at a time you little anticipate and unless you seize and record it *then* it leaves you not to return. It is said of that profound metaphysician President Edwards, that he has been seen to alight from his horse when riding, sit down by the stump of a tree and put down in a book he always had with him a thought that just occurred fearing lest he should lose it, and of the poet *Pope*, that he often awaked at midnight-rang a bell-called his servant-and wrote down what then occurred to him, fearing to trust his memory till the dawn.—I know that some will say that this tends to weaken the memory. I am aware that it may produce that result. But if two evils are present avoid the least. Trust your memory (and thus give it exercise and strength) in other ways, but trust it not to retain an important idea, illustration or fact.

III. Never look at a commentary or any explanatory text book until you have not only *thought out* but *put on paper* what you consider to be the meaning of the passage-and in what way you would bring to view the truths it suggests. This is a point of great importance. Commentaries, rightly used, are books of *great*, I should say *unspeakable* value to the Christian teacher-but if they are allowed to *rule* the mind instead of *directing* it-if they are permitted to *suggest* all the thoughts instead of the mind's eliciting them by its own innate energy-they are a curse and not a blessing. The same is true of printed sermons and other text books besides commentaries.

IV. Having by a close examination of each word of the passage ascertained beyond doubt *its first and literal meaning* and having, too by a careful study of the context and parallel passages-arrived at what you consider the *idea* that was designed to be communicated-and having noted down in a disconnected form (1) all the thoughts that your own mind elicits, and (2) all that you can gain from a commentary, &c. consider well the space of time that is allowed (if any is defined) for the sermon or exposition, and with a view to filling up that time in the most satisfactory manner, select from the crude mass thus thrown together the greatest amount of matter directly connected with the subject and most capable of being clearly explained and strongly enforced. Attempt not to say at one time all that might be said upon a passage but let the space of time allotted and the character of the audience you are to address guide you wisely on this point. One important truth clearly illustrated and forcibly impressed upon the minds and memories of your hearers is better than an hundred which they hardly understand, and will forget as soon as they leave you. It is said of the sermons of that most eminent preacher Dr. Chalmers, of Scotland-that many of his best discourses contain but two or three ideas but these he exhibits and illustrates in such a variety of ways that when his hearers go home they cannot forget what they have heard.

V. Make all your remarks bear directly upon the subject before you. Many sermons do not seem to be upon any text in particular. They bring to view such a variety of subjects that though the preacher may have announced his text in the beginning the hearers quite forget or lose sight of it as he goes along. Often repeat your text and connect all your remarks and illustrations directly with it. The following anecdote will bring to view the injurious practice I would have you avoid.-It is said of a preacher that he addressed his audience at one time thus "My hearers, you will find my text in Deut. chapter verse. I will first preach to it-and then through it and then away from it-and then close." He accordingly began with the first chapter of Genesis and stated all the leading facts and doctrines from it to the text-that was preaching to it, he then expounded the passage-that was preaching through it, he then flew off into an exhortation that had nothing to do with the verse in hand—that was preaching away from it, and thus he wound up his sermon. This anecdote too aptly illustrates a great number of sermons preached. Strike out every sentence that is not connected with your text or which does not tend to make more clear or more forcible its meaning.

VI. Sanctify your arguments appeals, &c. by apt quotations from the Bible.-I say *apt quotations* because many preachers seem to recite texts rather to fill up the time-or aid in completing the sermon than to render clear and forcible the thoughts suggested. Quote just so much as you want and no more, but be careful, (1) that what you do quote is *in the Bible*. (This is not an unnecessary caution as I might show if time allowed) and (2) to quote literally. I do not think there is any divine power in mere *words* but you cannot improve the language of the Bible, (I refer now to the English Bible) and moreover if you are arguing a point your antagonist will not allow you to alter a line or letter of the text as it stands. You will see at once that in order to quote the Bible aptly and correctly you must not only *read* but *study* that volume-and need I press upon you that duty? Leaving out of view the fact that it is the text book of your profession (as Blackstone's commentaries on Law are to the Barrister, or Sir Ashley Cooper's Lectures to the Surgeon) it is a book you profess to reverence and love above all other volumes. In order to be a successful teacher of the Bible you must be a constant and prayerful student of that Book—"In understanding be men."

VII. Never close a discourse without naming briefly though it be, in some of its various forms, the mode of salvation through Jesus Christ and the means that must be used in order to obtain the invaluable blessings He came to bestow on mankind. This rule is important in all countries but emphatically in *this* where there may *probably* be persons present who have never before heard a sermon from a Christian teacher and who may seldom if ever hear one again.—That *one* discourse from your lips may instrumentally open to him the gates of the new Jerusalem, but even though it do not, yet be careful that it allows not his mind to remain in ignorance of Him who is "the Way-the Truth—and the Life."

VIII. Never continue to speak merely to fill up the time. I know that necessity almost compels, at times, to such a course—but it is an unhappy necessity, and should be if possible avoided. *"Sit down when you have got through"* is a quaint but excellent motto for every public speaker.

W.

LETTERS BY THE REV. D. POOR,

Addressed to his pupils, formerly members of the Batticotta Seminary.

LETTER I.

Introductory.

MY YOUNG FRIENDS,

For more than a quarter of a century, a large portion of my time has been spent in duties and labours, intimately connected with your maintenance and education. This I have done, not by constraint but with a willing mind,—not in doubt or despondency, but with confident hope, that the ultimate object aimed at, in my labours with you, will, in due time be fully realized. Much, however, depends upon the manner, in which you as individuals, and as a body, acquit yourself in life, as to whether I shall have the pleasure or not, of realizing to any great extent, the object of my hopes or wishes, before leaving the field, in which I have hitherto laboured. Under these circumstances, I cannot but cherish a lively interest in your welfare, and a desire to render you, if possible, some futher assistance. An absence of five years from the island, has by no means diminished this feeling of interest in your affairs. On my return, I find many of you advanced to important situations in various departments of society, and removed some to different and distant parts of the island and others to the adjacent continent. I have had opportunity therefore of renewing my acquaintance with but few of you, excepting those in immediate connexion with the American mission. But being desirous of holding further intercourse with you on a variety of subjects, I have resolved, as a substitute for personal intercourse, to address a short series of letters to you, through the medium of the *"Morning Star."*

The object of these letters will be,

1. To give you an appropriate expression of my *remembrance* of you, and of my continued *interest* in your welfare.

2. To aid you in understanding the novel and peculiar *position* in which you are placed in society, and to turn your attention to some of the more prominent duties arising from the peculiarity of your present circumstances.

3. To invite a reciprocation of views and feelings on your part, that I may the better understand what are your present circumstances, and future prospects, and know something of the results of your experience and observation, thus far on your journey in life.

I address these letters to you through the medium of the "Morning Star," under the impression that a majority of you are subscribers to this publication. It is, you are aware, the first periodical in the Tamil language, published in the island. It was designed, generally for the rising generation

of Tamulians, who have been brought under a course of instruction, but more especially for those, who have enjoyed the advantages of a superior education, and who are supposed to take an interest in the promotion of science and literature, and of other branches of useful information, among their countrymen It is a publication designed eminently for *yourselves*, for the double purpose of imparting benefit to you, and of furnishing you with a medium, through which you may, as your abilities and circumstances will allow, impart benefit to the community at large While perusing the pages of the "Star," and reaping the fruits of the labours of others, forget not that it is expected of you, in turn, to contribute something that will be productive of pleasure and profit to others For "concerning *giving* and *receiving*" you will "remember the words of the Lord Jesus, how he said, ***It is more blessed to give, than to receive*** " The object of the "Morning Star," therefore, being similar to that which I have in view in writing these letters you will perceive the propriety of my addressing you through this medium

For obvious reasons, I purpose to address you in the *English* language only If you deem the sentiments contained in these letters, worthy the attention of any of your friends, who have not been instructed in that language, you may do them service, by communicating to them the substance of what I write in their own language

I have marked out to myself a certain course to be pursued in this series of letters, but it will be an object of no importance with me, rigidly to pursue that course, nor to observe any very obvious connexion between the foregoing and succeeding letters I may occasionally be diverted from the course marked out, either by passing events, or by the suggestion of appropriate topics, which had not been previously suggested to my mind The principal object at which I shall aim in each letter, will be to furnish some one topic, at least, that shall be worthy of your careful consideration

Allow me to close this introductory letter with expressions of good will, and best wishes for your welfare

Tillipally, December 1st, 1842 D Poor

[Counsels to the heathen who are opposing the efforts of the Missionaries]

சதுர் வேதசித்தாந்த சங்கமேரி கங்கம்.

உதயதாரகை எடிற்றா அவர்களுக்குப் பலகாலும் வந்தனம்.

ஐயாவே,—சதுர்வேத சித்தாந்த சபையைச் சார்ந்த இந்துமத சித்தாந்த சபையின் முகாமைத் துரைகளுக்கு எழுதிக்கொள்ளும் இந்த நிருபத்துக்குத் தமது பத்திரிகையினகண் இடங்கொடுக்கும்படி வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

முன் சொல்லிய சபையார் தங்கள் மனதில் ஆணவங்கொண்டு உண்மையான கிறிஸ்து மார்க்கத்தைப் பழித்து அத்தை அழித்துப் போடுவோமென்றெண்ணிப் புரளிபண்ணிக்கொண்டு வரும் முயற்சிகளைப் பற்றி, அருணோதயப் பத்திரிகையில் வாசித்தவுடனே நான் சிரித்து அவர்கள் பேரிற்கொண்ட அன்பினாலேவப்பட்டுச் சில புத்திமதிகளை எழுதலுற்றேன் என்னவெனில்,

அப்போஸ்தலர் நடபடி (௰௯)அதிகாரத்திற் சொல்லிய தியானாள் என்ற தேவியின் சரித்திரத்தை வாசித்தறியவில்லையா? அவளுக்கும் அவள் கோவிலுக்கும் வந்த கூறுபாடுகளை யோசித்துப் பாராமல் இருக்கிறீர்களா? அந்த மகத்துவமான கோவிலும் விக்கிரகமும் அதின் ஆராதனைக்காரரும் எங்கே? அதற்கு என்ன சம்பவித்ததென்றறியீர்களா? எலியாத் தீர்க்கதரிசி காலத்தில் வணங்கப்பட்ட பாகால் விக்கிரகத்தின் செய்தியையுந் தெரியாமல், அறியாமல், உணராமல் வீண் முயற்சிகளைக்கொண்டு மெய்த் தேவனுக்குக் கோபமுண்டாக்கலாமா? அவரால் அருளப்பட்ட மெய் மார்க்கத்தைக் கொலைத்துப்போடுவோமென்றெண்ணலாமா? எண்ணியுங் கூடுமா? அப்போஸ்தலர் நடபடி ௫ அதி ௩௮, ௩௯ வசனம் எல்லாரும் கனம்பெற்றுக்கொண்ட வேதசாஸ்திரியாகிய கமாலியேல் என்னப்பட்ட பரிசேயன் பெரிய சங்கத்தாருக்குச் சொன்ன புத்தி இந்த மனிதர்களுடைய யோசனை அல்லது இவர்களுடைய கிரியை மனிதரால் உண்டானதானால் அது ஒழிந்துபோம். அது பராபரனால் உண்டானால் அதை நீங்கள் ஒழித்துப்போடமாட்டீர்கள் ஆகையால் நீங்கள் பராபரனோடே போர்செய்கிறவர்களாய்க் காணப்படாதபடிக்கு இவர்களுக்கு ஒன்றுஞ் செய்யாமல் விடுங்களென்றான் என்பதை அறியீர்கள்போலும். மேலும், அப்போஸ் ௰௨ அதி ௨௧, ௨௨. வசனம் அப்பொழுது ஏரோதையானவன் இராச அங்கியைத் தரித்துக்கொண்டு சிம்மாசனத்தின் மேல் உட்கார்ந்து அவர்களுக்குப் பிரசங்கம்பண்ணினான் அதற்கு சனங்கள் இது ஒரு மனிதனுடைய சத்தமல்லத் தேவனுடைய சத்தமேயென்று கூப்பிட்டார்கள் அவன் பராபரனுக்கே புகழ்ச்சியுண்டாவதாகவென்று அறிக்கையிடாதபடியினாலே உடனே கர்த்தருடைய தூதன் அவனை அடித்தான். அவன் புழுக்களாலே தின்னப்பட்டிறந்தான் பராபரனுடைய வசனம் வளர்ந்து பெருகுகிறதை ஒருக்காலும் வாசித்தறியவில்லையா. பயப்படாமலுமிருக்கிறீர்களா?

மேலும் அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் கிறிஸ்தவர்களை உபத்திரவப்படுத்தும்படி தமஸ்கு ஊருக்குப்போன வழியில் கிறிஸ்துநாதர் அவனுக்குக் காணப்பட்டு முள்ளில் உதைக்கிறது உனக்குக் கடினமாமென்று சொல்லி எச்சரித்ததையும் அறியாமற் பராபரனுக்கும் அவருடைய அபிஷேகருக்கும் விரோதமாக நீங்கள் செய்து வரும் முறைகேடான முயற்சியை விட்டோய்ந்து புத்தியுள்ளவர்களாய் நடக்கவேணுமென்று விரும்பி,

யாழ்ப்பாணம் உங்கள் நயத்தை ஆசித்திருக்கிற
இந்துமதபேதி.

(On Grammatical Tenses)

ஸ்ரீ ஸ்ரீ துரையவர்களே, இதற்குத் தயவுசெய்வீராக.

இலக்கண நுட்பவிசாரணைகாரனுக்கும் யாழ்ப்பாண மாணாக்கனுக்குஞ் சமாதானம்.

"எண்ணம்" என்றது முக்காலத்துக்கும் வருமா? "கண்டேன்" என்றதொரு பொருளைத் தருமா? என வினாவிய வினா, நல்லூர் மனப்புலி முதலியார் சரவணமுத்து போலும் இலக்கணிகளைத் தாரகையில் அபாயமாயகப்படுத்தற்கிலக்கண நுட்பவிசாரணைகாரனெடுத்த உபாயமாயிருக்கின்றது. எண்ணம் என்ற சொல் முக்காலத்துக்கும் வரும் கண்டேனென்றதொரு பொருளைத் தரும், எவ்வுளியெனின் அவன் கைக்கூலி வாங்கிறதே யெண்ணம், இதில் அவன் வாங்கி இருக்கவுங் கூடும் இப்போ வாங்கிறதாயும் வரக்கூடும் இனிமேல் வாங்கவுங்கூடும் ஆகையால் அவர் கச்சேரியில் ஒருவர் முன் எண்ணமென்றது வருகாலம் செல்காலம் நிகழ்காலமென்னுமுக்காலத்துக்கும் வருமெனக் கூறினார். மாணாக்கன் சிற்றறிவை எண்ணித் தானகொண்ட கோபமாறினார் தாரகையில் எழுவரைக் கொண்டுசீறினார் இன்னுமென்னை எழுதச் சொல்லித் தேறினார் இதையல்லவென்று உண்மைப் புலவர்கள் சொல்வார்களா? ஆசிரியர்போலும் இலக்கணிகளை வெல்வார்களா? சொல்லுங்கள் எதிர் நியாயம் சொல்லவேவார்தென்றுல இலக்கணம் மறுவிதமாக ஆசிரியர் இடத்திற் கல்லுங்கள் இடைக்கணத் தாக்கம் போவிதிலத் தொயந்துபோவாரென்றெண்ணவேண்டாம். இலக்கணிகளெனப்பெயர்கொண்டு தாரகையில் நண்ண வேண்டாம் சோடசாவதானப் புலவர்களும் இத்தை அறியக்கூடுமா? தமிழ்ப்புலவர் வேதகிரி முதலியாரெங்கே? அவரேனுமிதற்கு நியாயஞ் சொல்லட்டுமேன், ஆனை படுத்தாற் குதிரை அளவாகுதல்லவா? இலக்கணமறியாப்புலவர்களோடு தாக்கிப்பது நமக்கென்ன தொல்லையா? எண்ணமென்றதற்குங் கண்டேனென்றதற்கும் பொருளொன்றுயக் காட்டினேன். ஆசிரியர் புகலையுந் தாரகையிலகாட்டினேன் அத்தனைபேரை இவ்வளவு தந்தரமாய மாட்டினேன், மகா கனம்பொருந்திய ம றி றி. சோடசாவதானப் புலவர் வேதகிரிமுதலியாருக்கு வந்தனமுந் தந்தேன்.

இப்படிக்கு

வண்ணைநகரில் ஒருவர் கடாட்சவீட்சணம் பெற்றுப் பஞ்ச இலக்கணமுங் கற்ற ஓர் மாணாக்கன்

பத்திராதிபதியே பதினாறும்பெற்றுப் பெருவாழ்வு வாழ்வும்

[Explanation of a verse in Cural requested]

மகா கனம்பொருந்திய ஸ்ரீ ஸ்ரீ. துரையவர்களுக்குத் தெண்டம்

தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் திருவாய் மலர்ந்த "குறள்" ௯௭ம் அதிகாரம் ௯ம் செய்யுள் "மயிர்நீப்பின் வாழாக்கவரிமாவன்னாருயிர்நீப்பர் மானம்வரின்" இ-ள் மயிர்நீப்பின் (தன்மயிர்த்திரளிலொரு) மயிரையிழந்தாலும் வாழா (உயிர்) வாழாத கவரிமா கவரிமானை அன்னார் ஒப்பவர் உயிர் நீப்பர் (தம்)முயிரையிழப்பர் மானம்வரின் மானத்தைப்(பொருந்தமெல்லை)வரினென்றவாறு இச்செய்யுளிற் கவரிமான் தன்மயிர்த்திரளிலொரு மயிரை இழந்தாலும் தன்னுயிரை வைத்திராமல் செத்துப்போமென்று சொன்னது உண்மையோ அல்லது இச்செய்யுளின் கருத்து வேறேதும் பொருளைவிளக்குதோவெனச் சிற்றறிவோனுக்கு விளங்காமையால் முற்றறிவோர் யாரேனுங்கற்றறி புலவர் பத்திரமாகிய தாரகையில் அடியேனுக்குச் சற்றறிவிக்கப் பிரார்த்திக்கி

றேன், அன்றியும் கவரிமா ஒரு மயிரிழந்தாலும செத்துப் போவது இங்கிலீசுவிலங்குகளைபபற்றிய புத்தகங்களிற் சொலலியிருக்கிறதோவெனப் பத்திராதிபதி அறிவிக்க மனறுடுகிறேன். பிழைகளிருந்தாற்றிருத்திக்கொள்வது புலவா கடன.

இப்படிக்கு

தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனாா திருக் குறள்ப் பிரியன்.

P. J.

உதயதாரகைப் பத்திரிகையை நடத்துகிறவருக்கு விண்ணப்பம.

அருமையான தாரகையே,

இந்த இந்து தேசத்திலுள்ள சமஸ்த மனிதரையும் கணக்கிட்ட புத்திமானகள் இதிலே சற்றேறக் குறையப பதினைந்துகோடி சனங்களுண்டென்று சொல்லுகிறார்கள். இத்தேசத்தார் வணங்குகிற தேவர்களோ முப்பத்துமுக்கோடி என்றும் இவர்களுக்கு மேலாகப் பஞ்ச கர்த்தாக்கள் இருககிறாாகளென்றும அவாகளுக்கு மேலாகத் திரிமூர்த்திகளிருககிறாாகளென்றும் ஸ்தபமதஞ் சொலலுகின்றது. இத்தேவாகளை எலலாம சாஸ்திரவழியாய் ஆராய்ச்சிபண்ணின ஞானவானகளோ இவாகள் தேவாகளலலவென்றும் இவர்களுக்கு மேலான சுயமபுவாகிய ஓர் கடவுள் இருக்கிறாரென்றும் அவருடைய பேரையும இலடசணத்தையுங கிரகிக்ககூடாதென்றும அறிவித்திருக்கிறாாகள்.

விருத்தம்

கடவுளொருவனுண்டே வேதமொன்றே காரணசற்குருதீட்சைதானுமொனறே
அடைவுடனே அவாருளும்பதவியொன்றே அம்புவியில் மனுப்பிறவியானதொனறே
நடைவழியும் பலமனுவோர்க்கொன்றேயல்லால் நாலவேதம் அறுசமயநடக்கையுண்டோ
திடமுடைய தேவர் பலருண்டென்போர்கள் தீப்நரகுக்காளாவா திண்ணநதானே,

எனறு கொங்கணர் சொன்னார்.

கேளுங்கள், கிறிஸ்துமததமோ அந்த ஒரே கடவுள் இன்னின்ன இலடசணமுடையவரெனறும, அவா இனனநாமமுள்ளவரென்றுந் தெளிவாய் விளக்குகின்றது ஸ்தப மதத்தாருக்கு வேதமிருந்தால அத்தையே எல்லாரும் அறிந்து அதனபடி நடக்கக் கவலைபபடுவாாகள் அதிலலாமையினால அவாகள் மற்றவாகளுககொணடிருந்தால தஙகளுக்கு நாலு வேதம உணடெனறும அவைகளில் இருநது ஆறுவித சாஸ்திரஙகளும பதினெணவித புராணஙகளும அறுபத்துநானகு கலைகியானஙகளும தொணணூற்றாறு தத்துவஙகளும இனனும பல விபரீதங்களுமுடைத்தனவெனறுசொலலிககொள்ளுகிறார்கள் கிறிஸ்து மததமோ பராபரன் மனிதருக்கு அருளிசசெயத வேதமிதுவேதென்றும அது இனன காரணத்துக்காக அளிககபபட்டதெனறும யாவருககுந தெளிவாய உணாத்துகிறது ஆதலால விவேகிகளாயிருபபவாகள் இவவிரணடு மதஙகளிலுமுள்ள காடசிகளை அறிநதுணருமபோது ஸ்தப மதமானது பதரெனறுங கிறிஸ்து மததமோ மணியெனறு முணர்ந்துகொணடு கிறிஸ்துவின உத்தாரபபடி அதைப பற்றிககொண்டு தங்கள் சுவாசமென்னும மோடச வீடடை மணணினமேலலல. கற்பாறையாகிய கிறிஸ்துவைப் பற்றும விசுவாசத்தின மேற் கட்டுகிறாாகளெனறு உறுதியாக அறிந்துகொளவீர்களாக

உமது பணிவிடைகாரன

மன்மதப்பொடி மாமனப்பொடி.

[Translation of the above]

Thanks to the Editor

My dear Star,

The average number of people in India, according to the computation of intelligent men, is 15,000,000, and their gods are 33 millions, and 5 principal gods exercise sway over these gods and men, and in fine, 3 gods govern all these 33 millions of gods, 15 millions of men, &c But in opposition to this, sages and other intelligent men, who have examined the attributes of these gods, uniformly acknowledge that they are not *gods*, and that there is only one true and self-existent GOD, and that *we* cannot make any *idea* even of his name and attributes In proof of this, it is said in Hinduism itself, that "there is only one God, there is only one Veda, there is only one Guru, there is only one heaven, and there is only one birth in the world," but not four Veda, six Shastras, 64 arts, 18 Puranas, and 96 qualities of things, and that those who acknowledge the existence of many gods will be subject to hell fire

Hear! the Christian religion only shows, who is that GOD, and what are his attributes? and the Christian religion only sets forth the true Vedam, and the reason, for giving that Vedam

In view of this, when an intelligent man contrasts Christianity with Hinduism, he knows very well that Hinduism is chaff, and Christianity is corn, and consequently the Christians build their houses on the rock, which is Jesus Christ.

Yours most obediently,

Manmathapody Mamanapody

உதயதாரகையின் எட்டிற்றர் துரையவாகளுக்குச் சிரஞ்சீவியுண்டாவதாக,

தங்கள் பத்திரிகை ஒனறின் கண்ணே "கற்பனுகௌரவம" என்பதியாது என வண்ணை நகர் மாணாக்கன் வினவிய வினாவைக் குறித்த புலவர்கள் வாசிககாமல் விட்டுவிட்டார்களோ? அல்லது வாசித்தும விளஙகாமல விடடுவிட்டாாகளோ அலலது கடதாசி பேனையிலலாமல விட்டுவிடடாாகளோ? அல்லது சொல்லிககொடுக்கினுண்மைசொலலிககொடுககிறது எங்கள் வழப்பமலல பொய்சொனனாலுண்மைப்புலவர்கள் இலக்கணநூலாலிடிப்பார்களெனறெண்ணி விட்டுவிட்டார்களோ அலலது கற்பனுகௌரவம் விளஙகவிலலையோ? வேதகிரியோடிணஙகவிலலையோ? வினவிய மாணாக்கனும் நித்திரையாய்ப போனாரோ அறிந்திலன் அவரெஙகேயெனத் தெரிந்திலனே ஏன் பேசாமலிருக்கிறாரோ பிரிந்திலன் இலக்கணத்தராசு இவர் நேசர்காட்டிய சொற்களில்விளங்கக்கூடாதவையெலலாம அடுத்த களஞ்சியத்தில விளங்கப்பணணியசோடசாவதானிககு நிகரெனன இவரெத்தனை சொலலுக்களை அறிவித்தாா எத்தனை இலக்கண நூலகளின்பெயரையும் அந்நூலகளின் பொழிப்பையுங் காடடினாா களஞ்சியவழியாயெமக்கு நீட்டினார் ஆகையால அவரைத் துதிககிறோம்மதிக்கிறோம், கற்பனுகௌரவம அறிந்த வரத்தைக் கட்டுப்பெடடிககுள்ளே வைககட்டும. "அச்சிரமபோடல, கற்பனுகௌரவம" எனறதற்கு மறுபேர் விடை எழுத மனமுறுகிறேன

இப்படிககு, சி காசி

சதன விளக்கம்.

(Ominous occurrences)

க. ஒரு நாயூளையிடக்கேடடில அதற்கு மூச்சுக்குடலும் உனககுச் செவியும உணடென்றறியலாம

உ. பழங்கனி யெதிர்ப்பட்டால தோட்டம் அறுக்கையாயிருந்ததெனறறியலாம்.

ங. தேவடியாளைக்கண்டால் இது கலியுகமென்றறியலாம்

ச பல்லி கிமித்தஞ் சொலலக்கேட்டால் அது தின்கிறதற்குப் பூச்சி பிடிக்கவிலலையென்றறியலாம.

ரு. பணடாரங்களுசாடக்கண்டால் சோம்பலும் எத்துநாதலையவிலலையெனறறியலாம.

சு கூரையிலே நாயேறினால வீட்டுத்தாழவாரம் எப்படியோ நிலத்துக்குக் கிட்டினதெனறறியலாம.

எ பஞ்சமியிலே பாமபு வீடடுக்குள்ளேவந்தால பாம்பு கிடக்க வேணடிய இடத்தில மறித்துக்கோள்ளவாலசந்திரனுக்குக் கவலையிலலையெனறறியலாம.

அ. தேவா கூத்தாடக் கணக்கணடால கட்டுக்கதைக்குங் கனவுக்குஞ் சமபநதமுணடெனறறியலாம்

கூ சாரை குறுக்கேபோனால நீ பயந்து பின்னிடடுப்போகாவிட்டால அது போனதற்குக் குறுககாக நீயும போவாயெனறறியலாம

ய வீடடிலே கூகையுறுமினால அதற்கு மந்தவோசையல்லாமல கிசசோசையில்லைகூவாதெனறும் உனனுடையகோழிக்குஞ்சுகளில இயாதொனறை இருஞ்சிககோள்ள மனதாயிருக்குதெனறும அறியலாம.

யக. ஒரு அறுதலி எதிாப்பட்டால நீ சாவுக்குரியஉலகத்தில்ச் சீவிக்கிறாயென்றும இந்தப் பயனற்ற சகுனங்களைக் கவனித்துக் காலத்தை வீணிற்போககப்படாதென்றும் அறியலாம.

பஞ்ச தந்திரக் கதை

மூன்றாவது.

சந்திவிக்கிரகம், அல்லது அடுத்துக்கெடுத்தல்.

PANCHA-TANTRA-KATEI

The art of conquering an enemy by means of an affected friendship

[Continued from page 272.]

ஒரு நாள் மயில் முதலாகிய பறவைகளெல்லாங் கூடியிருந்து நமக்கெல்லாங் கருடன் அரசனாயிருந்தும், நம்மைக் கொல்லுகிற வேடர்களினின்றும் நம்மைக் காப்பாற்றாமல் இதொன்றுந் தெரியாமலிருக்கிறான் இத்தன்மையுடைய இறைவன் இருந்தும் பயனென்னை? ஆதலால் நமக்கரசனை வேண்டாமென்போமானால் மீகாமனில்லாத கப்பல் கரைகாணாதது போல அரசனில்லாவிட்டால் நிலைகெட்டுப்போவோம், ஆகையால் எல்லாப் பறவைகட்கும் அரசனாகக் கோட்டானை நியமிக்கவேண்டுமென நிச்சயித்து இராசபட்டாபிஷேகத்துக்கு வேண்டிய பதார்த்தங்களைச் சேகரித்துப் பின்பு பலவாச்சியங்களை முழக்கிக் கோட்டானைச் சிங்காசனத்தின்மேலுட்காருவிக்கவேண்டுமென்றிருக்கையில் ஒரு காகம் வந்து அவற்றைப் பார்த்து, இதென்ன காரியம்! இதென்ன காரியம்! என, அப்போது எல்லாப் பறவைகளும், பறவைகளில் வஞ்சகமுள்ளது காகமும், மனிதரில் நாவிதனும், விலங்குகளில் நரியும், மாதர்களிற் பணிப்பெண்ணுஞ் சதுரர்களாயிருக்கிறார்கள் ஆதலால், இச்செய்தியை இதற்குச் சொல்லி இதன் உடன்பாடுபெறவேண்டுமென்று நிதானித்து அத்தைப் பார்த்து எங்களுக்கு அரசனில்லாமையால் இக்கூகையை அரசனாக்கிக்கொள்ளுகிறோம், இதற்கு நீயும் உடன்படென இதைக்கேட்டு அந்தக் காகம் நகைத்துச் சிரகம்பனம் பண்ணிச் சொல்லுகிறது, ஓ, ஓ! இது முழுதுங் கெட்ட காரியம் ஏனென்றால், அழகும் வல்லமையுமுண்டாய மயில் முதலாகிய அநேகம் பறவைகளிருக்கையில், இந்தப் பகற் குருடாகிய குரூபி அரசனாகத் தக்கவனோ? குளிக்கப்போய்ச் சேற்றைப் பூசிக்கொள்ளலாமா? தோலோ தோல—இதற்கு நானுடன்படேன் கருடராசனிருக்கையில் மிகவும் பயங்கர சுபாபமும் வலியின்மையுமுள்ள இக்கூகையை அரசனாக்கி உங்கட்குப் பலனென்னை? ஒருவன் சுவாமியாயிருக்க வேறொருவன் குணசாலியாய் அகப்பட்டாலும் அவனுபயோகியாகான். பராக்கிரமமுங் குணமுமுள்ள அரசன் உலகத்திலொருவனே போதும் பலபேர் அரசர்களானால் மனிதர்கள் துன்பமடைகிறார்கள் கருடன் பேரினாலேயே எல்லா வரங்களும் பெற்று மனிதர்கள் நம்மிடத்தில் மதிப்புண்டாயிருக்கிறார்கள் வலியவர்களுடைய பேரினாலே எளியவர்களுக்குக் காரியமாகின்றது முன்னொரு முயல் சந்திரவிம்பத்தைக் காட்டிச் சுகமடைந்ததை அறியீர்களோவென, அதைக் கேட்ட பறவைகள் முயல் எப்படிச் சுகமடைந்தது, அதைச் சொல்லவேண்டுமெனக் காகஞ் சொல்லலுற்றது

ஒரு காட்டில் சதுரதந்தனென்னும் அரசயானை பல யானைகளோடு கூடிக்கொண்டிருக்கும்போது அங்கே மழை பெய்யாமையால் ஆறு, ஏரி, குளம், குட்டை, கயங்களெல்லாம் வற்றிப்போக அப்போது யானைகளெல்லாந் தாகித்துச் சதுரதந்தனைப் பார்த்துச் சுவாமி, நாங்களெல்லாந் தாகத்தின் பொருட்டுச் செத்தாற்போலானோம் சிலர் தண்ணீர்க்காகச் செத்தார்கள். ஆகையால் மிகவுந் தண்ணீருள்ள இடந்தேடிப் போயிருப்போமானால் எல்லாருஞ் சுகமடைவோமென, இவற்றின் பேச்சைக் கேட்டுத் தன் மனதில் யோசித்து, இதற்கு ஐந்து நாட் பிரயாண தூரத்தில் ஒரு பெரிய மடு பாதாள கங்கையினால் நிறைந்திருக்கின்றது. அங்கே போனால் எல்லோர்க்கும் மிகவுந் தண்ணீர் கிடைக்குமென்றிப்படியுறுதிசெய்துகொண்டு அப்படியே அங்கே போய்த் தெளிந்த நீரைக்கண்டு அந்திவரைக்குஞ் சலக்கிரீடை செய்துகொண்டிருந்து கரையில் வந்திருந்தன. அப்போது அங்கே வாசம்பண்ணிக்கொண்டிருந்த வெகு முசல்களிற்சில, யானைகளின் காலின் கீழ்ப்பட்டிறந்தன, சில சில முயல்களுக்குக் கால் கைகளொடிந்தன, சிலவற்றிற்குக் குடல்கள் நெருங்கின, சிலவற்றிற்குக் குடல்கள் சரிந்தன, சில சில இரத்தத்தானிறைந்தன. இப்படிப் பொல்லாங்கு நேரிட்டவுடனே சில முயல்களொன்றாய்க் கூடி இன்றைக்கு யானைக் கூட்டம் வந்து நம்மை அழித்தது, இப்படியே தினமிருக்கும் ஏனெனில் இங்கே கிட்ட வேறே தண்ணீரில்லை, இதனாலே நமக்கு மீளாச் சங்கடம் நேரிட்டது.

[இன்னும் வரும்]

௫. அதிகாரம்.

இல்வாழ்க்கை—*The domestic state*

௫௦ வையத்துள்வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்வானுறையுந்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்.

பு. இல்லறத்தோடு கூடிவாழவேண்டியபடிவைத்து உலகத்தில் வாழ்கிறவன் இந்த உலகத்தான். ஆனாலும் வானுலகத்திலே வாசம்பண்ணுகின்ற தேவருள் ஒருவனாக வைத்து மதிக்கப்படுவான்.

He who on earth has lived in the conjugal state as he should live will be placed among the gods who dwell in heaven. *Drew.*

Who in domestic joy thus lives on earth
May with the gods, heaven's denizens, be ranked
Ellis.

௬. அதிகாரம்.

வாழ்க்கைத் துணை நலம்.

௫௧ மனைத்தக்க மாண்புடையளாகித் தற்கொண்டான்
வளத்தக்காள்வாழ்க்கைத் துணை.

பு. மனையறத்துக்குத்தக்க (நற்குணம் நற்செயல்களாகிய) சிறப்புடையவளாகி, தன்னை (விவாகஞ்செய்து) கொண்டவனுடைய வரவுக்குத்தக்கபடி சமு[illegible] அந்த இல்வாழ்க்கைக்குத் துணையாம்.

She who has the excellence of home virtues, and can prudently expend the property of her husband, is a help in the domestic state. *Drew.*

To every household duty fitly trained,
The wife should to her husband be in all
A help-mate meet. *Ellis.*

௫௨ மனைமாட்சியில்லாள்கணில்லாயின் வாழ்க்கை
யெனைமாட்சித்தாயினுமில்.

பு. மனைஅறத்துக்குத்தக்க (நற்குண நற்செய்கைகளாகிய) சிறப்பு, (ஒருவனுடைய) மனைவியிடத்தில் இல்லையானால், (அந்த) இல்வாழ்க்கையானது (செல்வத்தினாலே) எவ்வளவு சிறப்புடையதானாலுஞ் (சிறப்பு) இல்லை.

If the wife be without domestic excellence, whatever (other) greatness (be possessed) in the conjugal state, it is nothing. *Drew*

The wife maintains the glory of the house,
All other glory, if she fail in this,
As if it were not, is. *Ellis*